

skal i saa Henseende nævne et Punkt, som blev berørt af den ærede forrige Laler, nemlig det, at det er gjort muligt at lønne de betydelige Kunstnere høiere end med et fastsat, jevnt Maximum. Det er den eneste Maade, hvorpaa betydelige Kunstnere kunne knyttes til Theatret, og det vil være en daarlig Deconomi at knibe paa 1 eller 2000 Rd. ligeoverfor Kunstnere, hvis Fraværelse maaskee kan berøve Theatret en Indtægt af 5 til 10,000 Rd. Dog dette er kun Enkeltbeder, og der kunde sikkert nævnes flere saadanne, men der er 2 Hovedpunkter, hvori det nuværende Forslag er Tilbagestridt i Sammenligning med det tidligere, og af disse er det første Paragraphen om den nye Theaterbygningens Opførelse. Tidligere var det bestemt, at naar der een Gang for alle var skaffet 400,000 Rd. tilveie, skulde Staten kunde tilskyde indtil 100,000 Rd., men nu er der opstillet som et Alternativ ved Siden heraf, at naar der skaffes Theatret en aarlig Indtægt af 16,000 Rd., skal det æquivalere Tilveiebringelsen af en Capital paa 400,000 Rd. Sorø Academi — denne stadige Malfelo, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har kaldt det — skal da tilskyde Capitalen og modtage disse 16,000 Rd. i Rente, men at dette Alternativ er meget uheldigt, maa være indlysende for Enhver. Renten af en Capital paa 400,000 Rd. er ganske rigtig 16,000 Rd. til 4 pCt., men dette er allerede en temmelig lav Rente, naar Sorø Academi ellers af sine Midler faaer over 4 pCt., og heri ligger altsaa virkelig et Tilskud. Deuden skal Capitalen tilbagebetales, og denne Tilbagebetaling skal Theatret udrede; det skal ikke udrede nogen Gistning for de 400,000 Rd., men det skal i Løbet af en lang Række af Aar af sin Indtægt udrede en Sum til Tilbagebetaling af de 400,000 Rd., der laanes af Sorø Academi, og dette er altsaa et temmelig uheldigt Alternativ. Der er en anden Retning, hvorved Theatrets Indtægter betydeligt forringes; det er ved den Maade, hvorpaa Pensioneringen skal finde Sted. Det er netop disse to Forandringer, den høitærede Cultusminister ved Forelæggelsen saa stærkt fremhævede som Fortrin, men som jeg i høieste

Grad maa ansee for Tilbagestridt. Medens det i det tidligere Forslag var foreslaaet, at Pensioneringen skulde tilveiebringes gennem Livrenteanstalten, er det nu Hensigten, at der skal staves en Reservecfond ved Theatret selv. Der var ikke Noget at sige herimod, dersom denne Reservecfond var saaledes indrettet, at den ikke skulde være i det Uendelige, men ethvert Medlem, der dør, arves af de Efterfølgende, de øvrige Medlemmer af Theaterpersonalet arve Reservecfonden, og paa den Maade vil denne i Aarenes Løb stige i en meget betydelig Grad. Hvad betyder imidlertid dette oeconomiske taget? Det betyder, at Theatret af sin Indtægt i den nærmeste Fremtid opsamler og henlægger et langt større Beløb til Pensionering af det nuværende Personale, end der skal bruges. Naar hele det nuværende Personale er uddød, vil Følgen være den, at den Capital, som Theatret har henlagt til det, eksisterer endnu, og man vil fremdeles vedblive at opsamle til Fremtiden. Med andre Ord, Theatret udgiver til Pensionering langt mere, end der kommer dem tilgode, som skulle nyde Pension, og Theatret kunde altsaa enten skaffe de nuværende Kunstnere en langt større Pension for det samme Beløb, eller skaffe dem den samme Pension for et mindre Beløb. Dersom det endda var bestemt, at naar et Medlem, som var pensionsberettiget, afgik ved Døden, eller naar Theatrets Forpligtelse mod den Bedkommende ophørte, skulde den Capital, som var indsat til Bedste for ham, tilfalde Theatrets Kasse, vilde det altid være bedre, thi det forhindrede da, at Reservecfonden bestandig vrede, og at den nuværende Slægt til Stade for Theatrets Status i denne farlige Obergangstid paatog sig en meget betydelig Forpligtelse til Bedste for Fremtiden. Disse to Punkter, hvilke den høitærede Cultusminister som sagt fremhævede som Fortrin ved det nuværende Forslag, anseer jeg selvfølgelig som Mangler ved det, og naar jeg har betegnet Forslaget som et Tilbagestridt i Sammenligning med det tidligere, er det netop fra det Synspunkt, jeg nylig opstillede, idet jeg nemlig betragter det som Opgaven, at der beredes Theatret en saadan Stilling, at den yder Midler til en Obergangstilstand, hvorefter det kan